

Sygn. akt V Ga 328/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Wiesław Kasprzyk,

Sędziowie: Zbigniew Chmielewski, Maciej Rzewuski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2020 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. Sp. k. w O.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w O.z dnia 21 sierpnia 2020 r., sygn. akt V GC 611/19

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800,00 (jeden tysiąc osiemset 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego wyroku pozwanemu do dnia zapłaty.

Sędzia Zbigniew Chmielewski Sędzia Wiesław Kasprzyk Sędzia Maciej Rzewuski (del.)

Sygn. akt V Ga 328/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2020 roku (sygn. akt V GC 611/19) Sąd Rejonowy w O. zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. Sp. k. w O. kwotę 12.390,60 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 października 2018 roku do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części powództwo oddalił, a ponadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany, zaskarżając wyrok w części, tj. w pkt I co do kwoty 12.030,60 zł oraz w pkt III, tj. co do rozstrzygnięcia o kosztach procesu, zarzucając orzeczeniu naruszenie następujących przepisów:

1. art. 233 § 1 k.p.c.,
2. art. 354 § 2 k.c. w zw. z art. 826 § 1 k.c. i art. 362 k.c.,
3. art. 354 § 2 k.c. w zw. z art. 826 § 1 k.c.,
4. art. 361 § 1 i 2 k.c.

Na podstawie powyższych zarzutów wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowanie za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna, podlegała oddaleniu.

Istota apelacji w niniejszym postępowaniu sprowadzała się do podważenia ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji. W pierwszej kolejności wskazać należy, że poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne w sprawie były w prawidłowe i zostały przyjęte przez Sąd Okręgowy za własne, bez potrzeby przeprowadzania na nowo oceny każdego z dowodów.

Jeśli chodzi o najbardziej rozbudowane zarzuty naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. to należy wskazać, że ich skuteczne postawienie wymaga wykazania, że Sąd orzekający w I instancji uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Tylko takie naruszenie bowiem może świadczyć o wadliwym dokonaniu przez Sąd oceny dowodów. Dla skuteczności zarzutu naruszenia regulacji art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza więc samo stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest tu wskazanie konkretnych przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając.

Apelujący wskazanym wyżej wymogom nie sprostał. Nie przedstawił też przekonujących okoliczności, które wskazywałyby na nieprawidłową, dowolną czy też dokonaną wbrew zasadom orzekania, ocenę dowodów Sądu I instancji.

Odnosząc się do kwestii kluczowej w sprawie, a mianowicie czy wynajęcie przez poszkodowanego samochodu zastępczego po stawce 260,00 zł netto za dobę najmu nie stanowiło naruszenia przez poszkodowaną obowiązku minimalizacji szkody (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. oraz art. 826 § 1 k.c.) stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy słusznie uznał, że w sprawie tej poszkodowany wymienionemu obowiązkowi sprostał.

Jeżeli chodzi o podnoszony przez skarżącego w kolejnych zarzutach apelacyjnych, tożsamyh w swojej istocie, zarzut nie skorzystania przez poszkodowanego z oferty najmu pojazdu zastępczego złożonej mu przez ubezpieczyciela, to Sąd Odwoławczy podziela stanowisko Sądu I instancji co do tego, że pozwany nie złożył skutecznie poszkodowanemu takiej oferty. Samo przedstawienie informacji nie wystarcza do uznania, iż skutecznie złożono ofertę, ponieważ ubezpieczyciel w okolicznościach danej sprawy winien zawsze wykazywać się należyłą starannością w kontaktach z klientem oraz lojalnością wobec niego. W sprawie niniejszej taka sytuacja nie zaszła.

W ocenie Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy można było jednak przypisać poszkodowanemu naruszenie ustawowego obowiązku minimalizacji szkody, bowiem pomimo, iż wymieniony wynajął pojazd klasy tożsamej klasy co pojazd uszkodzony, to stawka czynszu odbiegała od stawek rynkowych, w związku z czym została zminimalizowana do stawki zakresowo przedstawionej przez biegłego. Wskazać jednak trzeba, że sama kwestia sporadycznego korzystania z samochodu nie upoważnia do wyciągnięcia wniosku, iż wynajem pojazdu nie był potrzebny.

Sąd odwoławczy nie znalazł także żadnych podstaw do kwestionowania wniosków wyciągniętych z opinii biegłego, jak również podstaw do kwestionowania jej rzetelności oraz obiektywności. W ocenie Sądu Rejonowego – którą to ocenę Sąd Okręgowy w pełni podziela – biegły w pełni rzetelnie sporządził odpowiedź na pytania przedstawione przez Sąd, a które to odpowiedzi dostarczają wystarczających wiadomości specjalnych do wydania orzeczenia.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację oddalił. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 oraz §1¹ k.p.c.

Sędzia Zbigniew Chmielewski sędzia Wiesław Kasprzyk sędzia Maciej Rzewuski (del.)